

VIITORUL

2695

Apare o dată pe săptămână

Abonamentul pe an. . . . . 10 lei

Redactor, C. Aléssandrescu.

Pentru înrâtorii și preoții rurali, 8 lei

— Se refuză scrisoriile neîncacate. — Articolele nepublicate se ard. —

Trebunțele Târgoviștei

Punând acest titlu am avut în vedere multole și feluritele lipsuri de care goine glorioasă reședință a lui Mircea, am avut în vedere trebuința ce se simte d'a ridicarea acestui oraș din puberele uitărei, d'al reinălța pe cât va fi puțință.

Dorința-ue este mare, mui mare de cât puterile noastre, dar avem o datorie de conștiință d'a cere înfrumusețarea acestui oraș, leagămul celor mai frumoșe și mărețe zile din trecutul nostru...

S'apoi dacă o lipsă de încurajare ne ar încereți fruntea, ne-ar strânge inima și ne-ar amenința cu descurajarea, speranța în triumful întreprinderii noastre tot mai are un refugiu sigur: credința că tot începutul, curând sau mai târziu are și sfârșitul său, că tot ce s'a respins de omul de azi, va fi primit și îmbrățișat de omul de mâine.

Cât timp eonul Viitorului va rezu- na în lunca Ialomiței și în văile Carpaților nu se va știi și nu va pregăti de loc a cere îmbunătățiri necesarii județului și în parte Târgoviștei.

Constatăm, după cum am șis, că multe îmbunătățiri s'au realizat de câțiva ani, mai are însă trebuință de multe.

Acoste îmbunătățiri după noi, ar consta :

1. În susținerea și încurajarea oricărui instituțiuni menite a instrui, educa și ajuta poporul.

2. În conservarea ruinelor și monumentelor naționale.

Remășițele fostului palat domnesc, reședința lui Mircea, Vlad, Mihail și Brâncoveanu (acum reședința unor potcovari, dacă nu ne încolăm) inspiră vizitatorilor unuui jale și lacrimi.

Kindia, turnul observator și martorul bătrân al faptelor mărețe din trecut, și sufero cu resemnare batjocura plumbului și cărbunelui cu care descreierașii săpă și șgărie zidurile ei...

Pietrile momentale de la Stelea, Sf. Constantin, biserica Albă, Stolnicu, etc., sunt în picioarele omului și animalelor impure și cu toate acestea nici o mână salvatoare pentru ele, nici un ajutor.

Ne plângem de barbaria sanarioșilor, Noi, sanarioșii ruinelor de glorioasă amintire, Noi, destructorii monumentelor străbune!

3. Înființarea unei grădini publice în fața Mitropoliei, operă a lui Neogoe-Vodă.

4. Depărtarea măcelărilor după marginea gârlei și din căstelo orașului.

5. Înființarea de cișmele cu apă de la Teiș în mai multe unghiuri ale orașului (fie ea cea din fața primăriei).

6. Înființarea unui birou de servitori și aplicarea măsurilor celor mai riguroșe de către poliția orașului, contra acestora. Destrăbălarea o la culme. Servitorii au ajuns pentru stăpânii lor nișco instrumente de tortură.

7. Complectarea pavajului în sistem modern pentru străzile principale ale orașului și pavarea străzilor laterale.

8. Mai multă curățenie pentru strade și locuințe și a nu se mai permițe ca omul, creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, să se mai întâlnească pe strade cu atâșia câini, ca la Ruscuc.

Ecce cesiunile asupra cărora atențiunea „Viitorului” va fi pururea îndreptată, căntând a spune și modestele noastre păreri ori de câte ori va fi reekuate de ocașuni.

Reșcâla țeranilor din Dragomirești

Joi, 28 Aprilie, locuitorii din comuna Dragomirești, plusu Dâmbovița, îndemnați de nu se șcio cine, au venit la primăria comunei și au cerut primarului, în urma atâtor amenințări, să le arate ordinul prin care li se dă dreptul d'a pășuca vitele în isluzul proprietății și pământ.

D-nu sub-prefect, căci comuna Dragomirești este tactul sub-prefecturii, vedând că nu o do gluină, a raportat d-lui prefect, M. Deylin, și acesta de îndată, însoțit de d-nu judecător de instrucție, procuror și escadronul de Roșiori garnizonat în Târgoviște, s'au transportat la localitate, unde au restabilit ordinea. Căpii au fost arestați.

Toemai în acea zi Baronul Biela d'Atzel, proprietarul moșiei, care trăsece în străinătate veneasă viziteze această moșie, fostă a repausatului Băleanu.

Întrebarea este : șciut-an locuitorii că d-nu Baron vine în acea zi la moșie ? Vom da detalii în viitorul număr.

CRONICA

Pentru I. P. S. S. Mitropolitul Primat. — Un fapt cu totul scandalos s'a petrecut în comuna Săcuenii, județul Dâmbovița, într'una din zilele trecute.

Locuitorul V. Dimitrescu, îngrijitorul gimnasiului din Târgoviște, a transportat d'nei la locul său natal cadavrul unei copil al său spre a l' înmormînta. Aședându-l în biserică, pe când preotul Nicolae, care era de rând, voia să i facă cuvenita slujbă, observă că i lipseau cărțile trebuincioșe. Nonorocitul părinte alergă la cel-l'alt preot Gavrilă spre a i le da, dar acesta era la câmp și negăsindu-l cadavrul a fost închis în biserică spre a i se face slujbă a doua zi.

În ziua următoare, când preotul Gavrilă venise cu cărțile la biserică, găsece ușa închisă și preotul Nicolae nu voia să i dea cheia.

Când unul fugi cu cărțile, cel-l'alt cu cheia bisericii. Ce batjocură ! În cele din urmă, preotul Gavrilă, care voia cu ori-co preș înmormîntarea cadavrului, spre a lua și partea tovarășului său, vedând că nu i se dă cheia bisericii, alergă în curtea unui vecin și aci găsind un fier de plug sparge ușa bisericii și intră înăuntru. Coliva se găsece mănecată de șorcei și pomneșelo tărită prin găuri. Bietul părinte nu găsece cuvînto să mulțumească lui Dumnezeu, că după atâtea necorinduceli din partea preoșilor a scăpat copilașul nemăncat de șorcei.

Supunem cazul la cunoștința Înalt Prea Științitului Mitropolit Primat și l' rugăm să ia energice măsuri contra unor destrăbalași de șoiul acesta și să le dea cuvenita pedeapsă.

Cotășonit Târgovișteni aflând despre nișelencea încercare îndreptată asupra palatului, au transmis Majestăților Lor o telegramă șdicitându-i și mulțumind lui D-șeu că a înlăturat nenorocirea.

Șcololo rurale din comunele Mărcesci (gr. I-ii), Cămășani (gr. I-ii), Valea-Leorlei (do fete gr. I-ii), Finta (gr. II) și Perșinari (gr. II), jud. Dâmbovița, fiind numai suplinite, pentru ocuparea lor în mod provisoriu se va ține con-

curs in Tergoviște la 1-iu Septembrie viitor.

Școlile din comunele Piscani (gr. 1-ii) și Golești-Barlei (gr. 2-lea) jud. Muscel, necuvenca sunt numai suplinite. Concursul pentru ocuparea lor in mod provizoriu, tot pe aceeași dată, se va ține in Câmpu-Lung.

Sifilisul prăpădesce populația județului. In conversațiunile ce am avut cu câțiva din arendașii și proprietarii județului, ei se arătau foarte îngrijăți de această stare de lucrari.— Nu mai este țeranul cum a fost o dată, — ni se dicea mai zilele trecute.— Bolele venerice l'au adus într-o complectă slăbiciune. Intristarea a luat locul veseliei lui. Obrazul îi o galben și ofilit.

Ar fi de dorit ca medicii de arondismente să ia energice măsuri contra sifilisului.

Comisiunea însărcinată cu primirea fabricii de pulberărie de la Lăculețe a trecut prin Tergoviște la localitate, spre a și îndeplini mandatul.

Este cât-va timp de când un anonim a găsit de cuviință să atace prin „Deșteptarea” ziarul „Viitorul” și pe redactorul acestui ziar. Nu vom răspunde unor calomniatori, unor ómeni de nimic, cari se respectă prea puțin, căci ar fi a ne injosi, a ne pune pe aceeași treaptă de degradare cu nisce nerușinați de calibrul anonimului, care a găsit de cuviință să măujească colónele ziarului „Deșteptarea” și care are o țintă, un ideal, mai mare de acela d'a permite unor ómeni de nimic să conteste capacitatea, onestitatea și moralitatea unor bărbați nepătați.

Ne măgulesce credința că d-nu Polihroniade este strein de ascemenea articol, pentru că nici o dată nu ne-am putea închipui că ar permite să se imprime in colónele ziarului său mișelii ca cele ce avurăm ocaziunea să citim in No. 8.

Invățătorii din Muscel, la aceste aserțiuni au găsit de cuviință să răspundă prin „Románul”.

Dăm loc scrisórei ce au adresat acestui ziar și le mulțumim, cu toată că intamii nici nu merită răspuns.

*Domnului Redactor al ziarului
„Románul”*

„Vă rugăm, bine-voiți a da publicității prin stimabilul d-vóstră ziar, rândurile ce urmază:

„Fără a avea pretențiunea să răspundem onor. ziarului „Deșteptarea”, care a vorbit într'unul din numerile sale de d-nu C. Alexandrescu, fost revisor școlar in Muscel, noi, învățatori in acel județ, indemnăți numai de purul adevăr, arătăm aci in câte-va cuvinte, cunoscința ce avem de d-sa.

„Pentru a face aceasta, nu vom da loc jocului de vorbe, căci sunt multe îndreptări bune in școla din Muscel, cari recunosc pe d-nu C. Alexandrescu de autor al lor. D-sa fu tot-d'auna omul școlei și cu o competență netăgăduită, corecta alături cu învățatorul relele ce împiedicau propășirea instrucțiunii și arăta leacul in potri-va lor.

„Solicita cu o stăruință de fier concursul autorităților către școlă.

„Inlătură din corpul învățătoresc pe cei nepregătiți și recruta cu multă imparțialitate pe cei mai destoinici.

„Incuragiă meritul, goni din școlă simonia și ast-fel in scurt timp, cu o nepilduită energie, ridică școla și făcu din corpul învățătoresc din Muscel, un corp viguros și plin de viitor.

„O calitate care a încoronat meritul d-lui C. Alexandrescu și care l-a făcut neuitat învățătorilor musceleni, a fost aceea de a nu pleca urechea sa acelora cari sub pretexte josnice, căutau a se amesteca in treburile școlei.

„Rândurile ce am citit in „Deșteptarea” nu numai că nu ne va sustrage de la iubirea și respectul ce păstrăm d-lui C. Alexandrescu, dar chiar ne face să regretăm pentru că acele calități cari îi fac multă onóre i se tăgăduesc tocmai de un confrate.

„Așa dar noi cei subscriși, ca expresiunea bunilor învățatori din Muscel, protestând arătăm încă o dată mult simpaticului d-nu C.

Alexandrescu simțimintele noastre de distincă asimă”.

Mai mulți învățatori.

D I N T E R A

Congresul corpului didactic a votat următoarele desiderate:

„Programa școlilor rurale să fie aceeași cu a școlilor urbano.

„Objectele programei învățământului primar să fie: limba română, citirea, religia, aritmetica, geometria, istoria, geografia, noțiuni de științele naturale, igienă, învățământul civic, caligrafia și desenul, exerciții practice de cânturi și exerciții corporale”.

Nunai de n'ar rămânea simple desiderate!

Viitorul congres se va ține la Iași.

—*—

D-nu Ministru al cultelor și instrucțiunii publice este dispus a utiliza cât mai curând creditele ce sunt acordate pentru clădiri școlare.

Intre aceste clădiri este și gimnaziul din Tergoviște.

—*—

In seara de 25 Aprilie, pe la orele 10 din zi, un individ a traadouă focuri de pușcă asupra ferestrelor bibliotecii palatului regal. Unu din focuri a spart geamurile superioare ale ferestrei de mijloc, iar cel-l'alt a'a pierdut in partea de sus a giurgiuvelei celei-l'alte ferestre.

Individu care a comis acest fapt este un Preda Fântânaru din Gorj, fost militar, și de mai multe ori prin pușcărie.

Motivul care l'a impins să comită acest act este, dupe cum a declarat la primul interogatoriu, schimbarea guvernului și lipsa de pământ a țeranilor.

Instrucția și urmează cursul.

—*—

S'au cumpărat până acum o cantitate de 510,141 hectolitri porumb, costand 4,805,386, lei pentru a se împărți sâtenilor in lipsă de

hrană. Creditul de 5,000,000 este dar aproape epuizat.

—

Fântânaru a declarat că dîlele trecute ar fi putut trage asupra Regelui pe stradă, dar n'a făcut-o din cauză că suveranul era însoțit de Regina

În minutu cînd Preda a tras cu pușca în fereastra bibliotecii palatului, Regole se afla într-o cameră alături cu biblioteca.

Domnule Redactor,

Tîrgoviștea, ca nici un oraș din țară, a fost lipsită de un organ de publicitate literar-sciințific. Au trecut pe aici tineri destul de talentați ca Vlahuția, Gârbea, Scurtescu și bătrîni cu merite destul de vîdite ca Heliade, Alexandrescu, Văcărescii, Carlova, cu un cuvînt vechiul Tirisc fu un focar, un născător desăvîrșit de Horații și cu toate acestea nu ne-a rîmîs de cît amintirea, de cît umbra stejarilor. Noi, adevîrul vorbind, n'am lucrat nimic. Cu nimic nu putem dovedi că Tîrgoviștea mai păstrează germeul poeziei, pentru că nici o revistă literară mai serioasă n'a apărut aici.

Prin inițiativa D-vóstră, cu atât mai frumoasă, mai laudabilă, cu cît este greu de susținut, apărură pe rînd Armonia și Unirea, cari promiteau și mai mult dacă cu aceeași abnegație și stăruință ar fi luptat și alții alături.

Astăzi apare „Viitorul” al cărui redactor sunteți. Cît de bine ar fi însă, dacă la colónele politice și adîncă literatura și sciința! Sunt atîși învățatori la țară, ómeni culți, atîși institutori și profesori în oraș, atîși studenți cari ar fi gata, nu mă indoesc, să susțină cauza D-vóstră, să începă lupta cu condeiu, lupta luminei, împotriva întunericului. Cu alte cuvinte, cît de frumos ar fi cînd Viitorul ar lua formatul unei reviste și cînd o societate s'ar forma și l'ar susține.

Vă trimet două bucuți de ver-

suri, pe care dacă le veți găsi vîrednice, vă rog să le dați publicității.

Bine-voiți. vă rog D-le Redactor, a primi asigurarea osebitei mele considerațiuni.

Cordius

Mulțumim anonimului nostru de măgulitoarele cuvinte ce ne adresează și 'i promitem, că vom publica versurile sale, în data ce ni le va trimite scrise mai deslușit; găsind de cuviință, ca la următoarele versuri:

D'o biologori vr-un popă, Dóme iartă-l și-l
primosce,

D'o coti vr-un dascăl stăpîni, ori vr-un Dóme
miluesce

să 'i facem următoarea observație:

Dupe canóne și pravilă, stăpîni nu 'i citesco de cît popa, și deci ideia este cu totul greșită.

În ceia ce privesc ideia d'a forma o revistă, pentru noi este foarte ușor, căci materia nu ne lipsește, dar e greu de susținut.

● gazetă locală nu este încurajată. Tinerii nu 'i dau concursul nici moral, nici material. D-nii doctori Iovița și Christescu, C. I. Nicolaescu, N. Bruneanu, A. Vlahuția, pot mărturisi cu cîtă greutate a durat „Armonia” și „Unirea” cinci ani de zile.

Am dat „Viitorului” un format mic, ca să putem întîmpina cheltueli de altmîntrelea mari și ca să putem avea în localitate un organ de publicitate.

Redacțiunea va sacrifica totul ca să garanteze exacta aparițiune și durata lui.

VOCEA MUSCELULUI

Un nou diar intitulat „Vocea Muscelului” a apărut în Câmpu-Lung. Trebuința unui diar, care să susțină interesele acelei localități era foarte simțită.

În profesia de credință promite, că va fi alături cu toți ómenii de bine, că va da mîna de ajutor instrucțiunii din județ, că va fi sentinela ne-adormită a Muscelului.

Urăm acestui organ de publicitate viață lungă și rugăm pe toți amicii și cunoșcuții noștri să 'i dea tot concursul, mai ales că în profesia de credință promite a fi independent.

Confrații noștri au să lupte spre a remedia multe din relele unui județ, care de cît-va timp este administrat numai după bunul plac. Să nu dea uitărei miserabila stare a localurilor de școli rurale, și să indemne pe cei îndărătnici la construirea școlii de fete No. 1 și No. 2 de băcți din Câmpu-Lung.

E rușine și nedemn să veți școla în aceeași curte cu căroiuma. Ce frumoase exemple pot învăța copilele, cînd aud din gura bețivilor cuvinte degradătoare. Și cu toate acestea nici un părinte n'a găsit de cuviință ca să proteste.

Din administrația județului trebuie înlăturată atmosfera stricată. Totul se va face, dacă „Vocea Muscelului” va fi, după cum ne promite, un organ independent. Să lovească ori-unde va vedea răul și mai ales în linguișitori, ómenii fără principii și conduși numai de interes trebuiesc înlăturați.

Noi, care cunoșcom situația județului Muscel, care scim rîmile lui, ne vom face o sacră datorie d'a pactiza cu confrății de la „Vocea Muscelului” numai și numai să se înlătore din capul bucatelor, acei cărora județul Muscel a fost dat spre speulă.

Conferință Pastorală

La 7 Aprilie 1888, s'a ținut în Plocești o conferință pastorală a preoșilor din Prahova, la care, în urma unor serioase debateri s'a votat următoarea propunere:

„Să se împuțineze numărul preoșilor atît în comunele urbane cît și rurale, rîmînînd pe la bisericile sîraci numai cîtu un preot, iar la cele cu mijloc și care va avea o onorie de 400 familii să fie doi preoși.

„Pămînturile bisericilor prisoselnice în comune să se lue spre întreținerea clerului esitent în acea comună.

„Să se reducă numărul elevilor din Seminarii, așa ca la fie-care seminarie să nu fie mai mult de 50 elevi.

„In fie-care eparhie să se înființeze câte o școală de cântăreți, școle de mare trebuință pentru ridicarea bisericii.

„Să înceteze hirotoniile de proști și diaconi pentru un timp nelimitat.

„Prin comunele rurale să se transforme învățurile poporanilor cu proști în dări fixe porcepute de agenții fiscali și văturate în mâinile episcopilor bisericii.

„Să se prevadă salarii și pentru cântăreți.

„Prin comunele urbane să nu se mai hirotonisească proști de cât seminaristi cu 7 clase.

„Să se prevadă prin bugetul ministerului cultelor în fie-care an câte o sumă de-o-care pentru creșterea unui fond care să serve ca pensiuo văduvelor și copiilor proștilor decedați.

Pentru ochii tăi răpit-ai...

Pentru ochii tăi răpit ai
Foc din atele și din sone,
Pentru buza ta furat-ai
De la roșea ei colore.

Gingășia, frăgeziimea
Ce se jucă pe-al tău sin,
E plăcută, dar furată,
Ai furat-o de pe erin.

Risul, nevinovăția,
De în angori le-ai furat.
Ai răpit tot ce-a fost farmec
Din seninul nepătat.

Glasul de privighetoro,
Glasul mierlei mult plăcut,
L'ni răpit și cânti cu dânsul,
Ș'a rămas codrul tăcut.

Inșeleg. - Astea-s podoabe;
Dar din inimioara mea
Ce podoba-ți poți tu face,
De-ai răpit-o și pe ea?

A. Vlahușin.

Romanțul unui nefericit

Sunt ómeni cari sunt născuți sub
o stea fatală, de care se ține ne-
cazurile ca bóla de omul sănătos.

Julian C..., era unul din acest
soiu de ómeni. Istoria acestui ne-
fericit e grósnică.

Fiul unui negustor bogat din
Saint-Quentin, C..., dupe ce 'și
ăcuse studiile întră la prăvălia

tatălui său, unde muncea cu e-
nergio. Când ajunsese la vârsta de
24 ani, se însură.

Din ziua aceea nefericirea nu-l
mai slăbi pe bietul Julian. Ne-
vasta lui, având un caracter scâr-
bos, 'l tortură în toate modurile;
în cele din urmă fu prinsă în
flagrant delict de adulter și se
despărți de dânsa.

D. C..., tatăl, muri dupe puțin
timp și lăsă prăvălia sa lui Ju-
lian, care dupe câți-va ani, în
urma unor speculațiuni nenorocite
se ruină. Redus aprópe la mizerie,
nenorocitul care avea atunci numai
30 de ani, veni la Paris. Aci
cădu în mâinile unui agent de
afaceri care nemulțumit că-i luă
câte-va mii de lei ce-i mai avea,
il compromise în mod grav.

Fusesse numit director girant
al unei agenții, unde făcându-se
mai multe escrocherii în numele
său, ajunsese pe băncile tribunalului,
unde de alt-tol, fiind constatată
buna sa credință, fu achitat, dupe
3 luni de prevenție.

Pus în libertate însă, ce mai
putea face bietul om, fără lo-
cuință, fără bani și fără pozițiune?
Rătăcira prin Paris, ca vai de su-
fletul lui, căutând o ocupațiune.

Intr'o nopțe, adormit de obo-
seală, descourăgiat, se culcă pe
o bancă de pe bulevardul Roche-
chouar. Nișce agenți il arestară ca
vagabond și din cauza asta suferi
o condemnație de 50 zile.

Dupe ce 'și făcu arestul, reluă
viața lui rătăcitore și tristă de
mai înainte. Trucând într'o dimi-
neață pe lângă hală, se oferi pen-
tru a descărca căruțele cu legu-
mo; fu priimit și cât-va timp mun-
ci ast-fel, câștigând 1 leu și 25 b.
pe zi,—atât cât 'i trebuia cu ce
să plătească un pat într'un dor-
mitor de prinprejur și să mănân-
ce un codru de pâine.

Această foricire relativă însă nu
șinu mult. Julian C... se îmbolnă-
vi și fu trimis la spitalul Tenon.

Dupe două luni, încă suferind
d'o slăbiciune mare, oși din spital.
Află că se căutau chelnori la o

berărie eccentrică din Montmar-
tre; se propuse și fu priimit.

Dar, ce durere pentru nenoro-
citul om, baculaureat în litere și
sciințe, când stăpănul stabilimen-
tului 'i dote ca să se îmbrace cu
costumul de chelnor, cu care tre-
buia să servească pe clienți.

Nefericirile lui nu erau sfârșite
insă aci. Sambătă seara, o femeie
intră în acel stabiliment însoțită
de un individ—amantul ei.

Julian C... se apropie de păre-
che și care nu 'i fu surprinderea
recunoscând pe femeia lui legiti-
mă, care escocita o meserie mur-
dară la Paris. Și ea il recunoscu
căci, pentru a-și bate joc de dânsul
se adresă către amantul ei și
cu o voce ironică 'i duse:

— Iți recomand pe bărbatul
meu! Ce bine îi șade cu costu-
mul ăsta!...

Nefericitul nu se mai putu stă-
păni, apucând o sticlă o făcu țân-
dări pe capul nevostei sale. La
sgomotul certei lumea se făcu stol
în jurul lor. Puse mâna pe nefo-
ricit și-l dote pe mâna gardiștilor.

Pornindu-l spre arest, Julian
C... profită de un moment, când
agenții nu-l mai ținea, și scoțând
din buzunar un cuțit, se înjunghie
de mai multe ori în piept. Fórte
rău rănit, el fu dus la spitalul
Lariboisier, unde 'i sunt dizele
în pericol.

A N U N C I U R I

Cascele mele de vis-à-vis de Caserio,
cu locul lor, sunt de vândare. Doritorii
d'ale cumpăra se vor adresa la mine.

Ivoia Lereacu.

Casole mele din Strada-Mare cu parte
din locul lor;

Tot coprinșul de la Ilfov, din șoseaua
Câmpu-Lung și până în drumul Pri-
secei, și

23 pogone pământ arabil și livezi
moștenesc în cătunul Mahalana, le am
de vândare.

Doritorii se vor adresa la mine în
ori-ce timp.

Ión Ambrosaru.
Târgoviște.